

odborná medicínska starostlivosť

Aj keď už nie vždy vieme pridať viac dní k životu, snažíme sa každý z nich naplňať životom, pokojom a dôstojnosťou. V hospici poskytujeme odbornú paliatívnu starostlivosť zameranú na zmierňovanie bolesti a ďalších ťažkostí, ktoré choroba prináša.

Naším cieľom nie je len liečiť symptómy, ale vidieť človeka v celej jeho jedinečnosti - s jeho obavami, potrebami aj dôstojnosťou. Odbornosť našich lekárov, sestier a ošetrovateľov ide ruka v ruku s ľudskosťou, blízkosťou a rešpektom, aby pacient mohol svoje dni prežívať čo najpokojnejšie, v bezpečí a bez zbytočného utrpenia.

kto je jej tvárou?

Lekári

MUDr. Dohňanská Mária
– primárka
MUDr. Dohnanská Erika
MUDr. Saloň Vladimír
MUDr. Strečanská Martina

Externí lekári

MUDr. Bányácky Jaroslav
MUDr. Bugár Andrea
MUDr. Dohnanská Erika
MUDr. Greisigerová Mária
MUDr. Látalová Alena
MUDr. Smatanová Iveta

Zdravotné sestry

Mgr. Hlucháňová Lucia
– vedúca sestra
s. Gertrúda - Mgr. Burganová Anna
Bc. Drapáčová Magdaléna
Mgr. Ďurišová Paulína

Bc. Fedorová Daniela
Habánková Martina
s. Augustína - Holubčíková Helena
Mgr. Jaslovská Ingrida
Mgr. Kyjáková Barbora
Mgr. Lysáková Evelína
Bc. Morongová Marta
Mgr. Müllerová Viera
Mgr. Papíková Lucia
Mgr. Pukancová Viktória
Rajcová Lenka
Bc. Roncová Veronika
s. Beatrix - Turacová Cecília
Bc. Žúžiová Jana

Ošetrovatelia

Čarvagová Katarína
Golovin Daniil
Bc. Gúčiková Alena
Hrvolová Iveta
Kotlabová Katarína
Kubišťová Vanessa
Masárová Slavomíra
Mikušíková Martina

Palák Erik
Špačková Dana
Vojtechová Nikita
Chovančíková Alexandra
s. Iveta - Hajtmánková Renáta
Bc. Iringová Anna
s. Samuela - Mgr. Kamenská Zuzana
Mgr. Kocanová Jana
Bc. Kučerová Monika
Michalíková Iveta
Vlčková Zuzana
Zoňová Jirina

ROK 2025 OČAMI PRIMÁRKY

Ako sa nebáť vstúpiť....

Ambulancia paliatívnej medicíny pri Hospici Milosrdných sestier v Trenčíne pôsobí od apríla 2022. Od svojho vzniku sa stala miestom prvého kontaktu pre pacientov a ich rodiny v období, ktoré je často sprevádzané neistotou, obavami a množstvom otázok.

Denno denne sa stretávame so situáciami, keď už samotné rozhodnutie vstúpiť do priestorov hospicu predstavuje pre pacientov alebo jeho blízkych veľký krok. Strach z neznámeho, obavy z diagnózy, prognózy či predstava hospicu ako miesta „konca“, bývajú často silnejšie než samotné zdravotné ťažkosti. Mnohí pacienti nám po čase úprimne povedia, že sa báli prísť. No zároveň dodajú, že ich prekvapilo prijatie, pokoj a pocit bezpečia, ktorý u nás našli.

Keď sme v roku 2022 začínali s činnosťou ambulancie paliatívnej medicíny priamo v areáli hospicu, nebola som si úplne istá, či je to správne rozhodnutie. Dnes však môžem s odstupom povedať, že lepšie miesto si predstaviť neviem. **Ambulancia sa prirodzene stala mostom medzi pacientom, jeho rodinou a ďalšími formami paliatívnej a hospicovej starostlivosti.** Neraz sa stáva, že prvá návšte-

va ambulancie je zároveň začiatkom intenzívnejšej pomoci - či už formou domácej podpory alebo následnej lôžkovej starostlivosti.

Paliatívna medicína nie je len o liečbe symptómov. Je predovšetkým o komunikácii, sprevádzaní a hľadaní dôstojnosti v každej etape života. Často počujeme od pacientov vetu: **“Pani doktorka, nemohol by som tu zostať?”**... V týchto slovách nie je len obava zo samoty či bolesti, ale najmä túžba po ľudskosti, pokoji a skutočnom prijatí.

Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne už viac ako dve desaťročia dokazuje, že hospic nemusí byť miesto strachu. Napriek mnohým výzvam zostáva miestom pomoci, úľavy a bezpečia pre pacientov a ich rodiny. Verím, že aj ambulancia paliatívnej medicíny sa postupne stáva „hniezdom záchrany“ pre tých, ktorí sa často cítia stratení v systéme zdravotnej starostlivosti alebo zostali bez ďalšej možnosti odbornej pomoci.

Do ambulancie často prichádzate s obavami a neistotou. Našou snahou je, aby ste od nás odchádzali s pocitom, že na svoju situáciu **nie ste sami**. Veľmi si vážime každú spätnú väzbu, každé poďakovanie, ale aj dôveru, s ktorou sa k nám pacienti vracajú.

A keď pacient už nemôže prísť k nám, prichádzame my za ním. Pretože aj takto má vyzerat' paliatívna starostlivosť - **dostupná, odborná a predovšetkým ľudská.**

Mária Dolnánská

Ambulancia paliatívnej medicíny

ponúka svoje služby onkologickým pacientom v priebehu paliatívnej onkologickej liečby a tiež po jej ukončení. Služby ambulancie môžu využívať aj pacienti so závažnými neonkologickými diagnózami, napr. so zlyhávaním srdca, pľúc, obličiek či neurologickými diagnózami a tiež s hemato-onkologickými diagnózami.

Starostlivosť v ambulancii môže mať formu pravidelných ambulantných kontrol alebo jednorazového konzília a je bezplatná.

APM	4-12/2022	2023	2024	2025	Celkom
Počet nových pacientov	19	51	38	71	179
Počet návštev		82	82	130	294

ROK 2025 OČAMI VEDÚCEJ SESTRY

Rok 2025 bol pre náš hospic výnimočný. Bol **rokom zmien, obnovy a nových začiatkov**, no zároveň rokom, v ktorom sme si ešte intenzívnejšie uvedomovali podstatu hospicovej starostlivosti – **byť pri človeku vo chvíli, keď potrebuje viac než liečbu**. Potrebuje blízkosť, pokoj, prijatie, dôstojnosť a prítomnosť druhého človeka.

Po mesiacoch stavebných prác sme mohli opäť otvoriť dvere obnoveného lôžkového hospicu. Vznikli priestory, ktoré spĺňajú požiadavky zdravotníckeho zariadenia, no zároveň si zachovali atmosféru domova. Miesta, kde pacient nezostáva len pacientom, ale predovšetkým človekom – so svojím príbehom, obavami, vzťahmi, vierou a poslednými želaniami.

Aj v roku 2025 sme sa snažili, aby hospic nebol len akýmsi miestom konca, ale miestom sprevádzania. Miestom, kde môže človek bezpečne hovoriť o strachu, zmieriť sa so svojím ochorením, odpustiť, poďakovať, rozlúčiť sa alebo jednoducho len pokojne byť so svojou rodinou. Naša starostlivosť nebola zameraná iba na zmiernenie fyzickej bolesti. Každodenne sme sa usilovali zachovať dôstojnosť pacienta v každej fáze ochorenia – v drobných úkonoch, v reš-

pektovaní jeho rozhodnutí, v tichu pri lôžku aj v obyčajnej ľudskej prítomnosti. Pretože práve tie najjednoduchšie chvíle bývajú často najdôležitejšie.

Za každým pacientom zostáva príbeh. Niektoré z nich sa hlboko vpíšu do pamäti personálu a pripomenú nám, prečo má hospicová starostlivosť svoj hlboký význam. Pokoj bytia, ktorý ma neskutočne naučil.

Veľmi rada sa rozprávam s našimi pacientami – o rodine, o živote, o spomienkach, ale aj o ochorení a strachu. Nie vždy sú to ľahké rozhovory. Často pri nich zaznie ticho, ktoré povie viac ako slová, a neraz spadne aj slza. Práve pri mojom Tonkovi som však pochopila niečo, čo sa len ťažko opisuje – pokoj, ktorý vychádza hlboko zvnútra. Pokoj človeka zmiereného so životom, s utrpením a aj s Bohom.

Tonko prišiel k nám ako pacient v terminálnom štádiu onkologického ochorenia. Od prvej chvíle som si ho obľúbila. Bol to drobný, nenápadný starček v papučkách, s jemným úsmevom na tvári, za ktorým sa už skrývala bolesť a únava. Napriek tomu z neho vyžarovalo niečo veľmi vzácne – ticho, pokora a dobro. Nemuseli sme si dlho hľadať cestu k sebe. Často som ho našla sedieť

s knihou o svätých v rukách alebo ponoreného do modlitby. Veľmi rád rozprával o svojej rodine – o synovi, vnúčatách, o obyčajných chvíľach, ktoré pre neho mali obrovskú hodnotu. Postupne sa naše rozhovory začali meniť. Začali sme hovoriť aj o témach, na ktoré sa mne osobne odpovedá veľmi ťažko – o viere, o Bohu, o smrti a o tom, čo bude potom. Tonko však odo mňa nikdy nečakal odpovede. A ja som časom pochopila, že pri ňom nemusím odpovedať ja. Že je v poriadku len počúvať. Bol to on, kto učil mňa.

Už dlho som nevidela človeka tak vyrovnaného so svojím ochorením a s blížiacim sa koncom života. O smrti hovoril pokojne, bez hnevu a bez zatrpknutosti, akoby bola prirodzenou súčasťou cesty. A pritom mi dával tie najcennejšie rady do života – aby človek nezabúdal milovať, odpúšťať, byť pokorný a vďačný za obyčajné dni. Nikdy nezabudnem na jeho úsmev. Na jeho snahu byť úslušný aj vo chvíľach, keď hokaždý pohyb stá obrovské množstvo síl. Na jeho pokoru, tichosť a zvláštny vnútorný pokoj, ktorý naplňal celú izbu.

Tonko ma nenaučil, ako sa zomiera. Naučil ma, ako sa dá žiť – dôstojne, zmierene a s pokojom v srdci až do poslednej chvíle.

Každý deň sme sa snažili, aby naši

pacienti neostávali sami vo svojom utrpení, strachu či neistote. Aby aj v období ťažkého ochorenia mohli cítiť rešpekt, bezpečie, záujem a dôstojnosť. Pretože dôstojnosť človek nestráca ani v slabosti, ani v bolesti, ani na konci života.

S pokorou a vďačnosťou ďakujem všetkým zamestnancom, dobrovoľníkom, podporovateľom a rodinám pacientov za dôveru, spoluprácu a každodennú prácu, ktorá dáva hospicovej starostlivosti skutočný význam. Vďaka nim môže byť náš hospic miestom pokoja, prijatia, ľudskosti a dôstojného sprevádzania človeka až do poslednej chvíle jeho života.

Lucia Hluchánová

Lôžkový hospic

Je vhodný pre pacientov, ktorí **nemôžu alebo nechcú prežiť záver života doma**. Ponúkame komplexnú starostlivosť interdisciplinárneho paliatívneho tímu a snažíme sa pritom o čo najväčšie priblíženie domácomu prostrediu. Poskytujeme podporu aj príbuzným pacientov, ktorí majú **neobmedzené návštevné hodiny a môžu byť so svojimi blízkymi ubytovaní priamo v hospici**.

☎ 0901 909 011

✉ ziadosti@hospictn.sk

LÔŽKOVÝ HOSPIC	2021	2022	2023	2024	2025	Celkom
Počet hospitalizovaných pacientov	272	293	296	306	320	3 331
Počet úmrtí	254	264	275	294	294	3 035
Počet prepustených pacientov	16	29	23	16	9	266
Počet dní hospitalizácií (LD)	7 720	6 983	8 140	7 437	7 221	
Vyťaženosť kapacity	88%	79%	93%	85%	76%	

320

prijatých pacientov

72 rokov

priemerný vek

OBSADENOSŤ LÔŽOK:

76%

priemerná obloženosť

PRÍEMERNÁ DĹŽKA
HOSPITALIZÁCIE

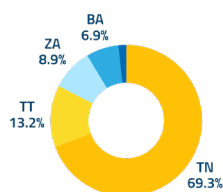
18 dní

DIAGNÓZY

9 z 10

malo onkologickú diagnózu

BYDLISKO

štruktúra pacientov
podľa **krajov** ich bydliska

Neviem nájsť slová, ktoré by vystihovali **dobrotu, láskavosť a empatiu**, ktorú majú všetky lekárky a sestričky... sú naozaj **darom**, ktorý si treba veľmi ceniť. Boh Vám všetkým žehnaj za dobro, ktoré dávate.

- Renáta

ROK 2025 OČAMI OŠETROVATELKÝ

Aj po desiatich rokoch práce v hospici vnímam toto povolanie ako stále poučné a obohacujúce, nielen po pracovnej, ale aj (a najmä) po ľudskej stránke.

Rok 2025 priniesol mnohé silné momenty: smutné, radostné, úsmevné aj hlboko poučné. Každý z nich vo mne zanechal pokor a pripomenul mi, akým veľkým darom sú zdravie, rodina a ľudia, na ktorých sa vždy dokážeme spoľahnúť.

Práca v hospici človeka prirodzene vedie viac do hĺbky. Učí nás vnímať hodnotu prítomného okamihu, blízkosti a vzájomnej

podpory. O to viac si vážim tím, s ktorým každý deň zvládame aj náročné služby a stojíme pri pacientoch v ich najťažších a najzraniteľnejších chvíľach.

Byť pri človeku s pokojom, úctou a dôstojnosťou až do konca jeho cesty je služba, ktorá má hlboký zmysel - a zároveň veľký presah do vlastného života.

Slavomíra Mesárova

